

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie Ł. M. – sędziego Sądu Rejonowego d. w W.

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 13 listopada 2023 r.

wniosku adw. K. S. - pełnomocnika z urzędu M. M. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k.

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. S. - pełnomocnika z urzędu M. M. kwotę 885 zł 60 gr (słownie: osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy), w tym 23 % VAT, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2023 r. sędzia sprawozdawca, w sprawie o sygn. akt I ZPI 54/22, wyznaczył wnioskodawcy M. M. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. K. S. Pismem z dnia 31 sierpnia 2023 r. (data wpł. 1 września 2023 r.) adw. K. S. przedłożyła opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej SSR Ł. M. oraz wniosła o przyznanie jej kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W związku z tym zasadnym jest przyznanie ww. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w kwocie 885 zł 60 gr (w tym 23% VAT) zgodnie z § 11 ust. 4 pkt 2 i ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2023, poz. 1964) w zw. z § 17 ust. 4 pkt 2 i ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019, poz.18). Kwota ta uwzględnia wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., w sprawie o sygn. akt SK 66/19, w którym stwierdzono, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, że różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez jego obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, które otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia (zob. wyrok TK z 23.04.2020 r., SK 66/19, OTK-A 2020, nr 13).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[M. T.]

[ms]